

регулишу питања парламентарних функционера и радних тела (одбора и комисија), даље материја заседања парламента, његове седнице, сазивање, трајање и њихово закључивање, њихов дневни ред, ток, кворум, одржавање реда, гласање и др. Сва ова бројна и разноврсна питања унутрашње организације парламента се углавном групишу у три велике целине или подручја и то: а) прву, која се односи на права и положај учесника у парламентарном поступку – пре свега посланика; б) другу, која обухвата материју заседања и седница парламента, и в) трећу, која се односи на парламентарна радна тела и функционере.

а) Парламентарни инкомпатибилитет и имунитет

Уставом и осталим прописима (и пословником) се регулише правни положај посланика, и то у циљу обезбеђења његовог моралног и физичког интегритета, самосталности у вршењу његове функције и спречавању притисака са стране који га ометају и онемогућавају у вршењу те посланичке функције, али се тиме у целини обезбеђује и штити независност саме парламентарне институције и правилно функционисање самог парламента. У парламентарној пракси је уобичајено да се интегритет посланика обезбеђује на два начина, преко две установе и то: парламентарног инкомпатибилитета и парламентарног имунитета. Парламентарни инкомпатибилитет означава неспојивост посланичког мандата или функције са другим функцијама и активностима које могу да ометају посланика у вршењу његове функције и да учине илузорним његову улогу независног представника нације. Овом неспојивошћу се спречава кумулација функција и евентуална злоупотреба у вршењу посланичког мандата јер се посланик ослобађа сваке зависности и утицаја са стране. Инкомпатибилитет се најпре оправдава тиме да је и неприродно и физички тешко или немогуће да једно лице истовремено врши две (или више) функција али њен дубљи разлог и смисао почива у самој подели власти која би била разорена ако би се кумулирале посланичка и неке друге (судска и управна) функције и службе. Посебно је спорно и осетљиво питање вршења управних функција или служби у државној управи (додељених од владе) од стране посланика, што би пореметило однос законодавне и извршне власти, односно ограничило могућност ефикасне контроле владе од стране парламента. У случају такве кумулације функција, посланик би индиректно зависио од владе па више не би био слободан да оцењује и критикује њен рад за сво оно време док врши и управну функцију коју је од ње добио или која је под њеним надзором. Инкомпатибилитет не треба мешати са неизборношћу јер то није